

MINIKATECHEZE PRO STARŠÍ DĚTI

10 - 15 let, starší školní věk, 2. stupeň ZŠ 5. - 9. třída, víceletá gymnázia 1. - 4. Třída

SLOVNÍ KATECHEZE

22. neděle v mezidobí cyklus B

Kolem Ježíše se shromáždili farizeové a někteří z učitelů Zákona, kteří přišli z Jeruzaléma. Všimli si, že někteří z jeho učedníků jedí rukama obřadně nečistýma, to je neumytýma. Farizeové totiž a všichni židé se drží podání předků a nejedí, dokud si pečlivě neumyjí ruce; po návratu z trhu nejedí, dokud se celí neopláchnou; a je mnoho jiného, co přejali a čeho se drží: omývání pohárů, džbánů, měděných nádob a lehátek. Proto se ho farizeové a učitelé Zákona ptali: „Proč se tvoji učedníci nechovají podle podání předků, ale jedí obřadně nečistýma rukama?“ Odpověděl jim: „Pokrytci! Dobře to o vás předpověděl Izaiáš, jak je psáno: ‘Tento lid mě uctívá rty, ale jejich srdce je daleko ode mě. Nadarmo mě však uctívají, když učí naukám, které jsou lidskými ustanoveními.’ Opuštěli jste přikázání Boží a držíte se podání lidského.“ Ježíš zase k sobě přivolal zástup a řekl jim: „Slyšte mě, všichni, a pochopte! Člověka nemůže poskvřít nic, co do něho vchází zvenčí, ale co vychází z člověka, to ho poskvřňuje. Z nitra totiž, ze srdce lidí, vycházejí špatné myšlenky, smilství, krádeže, vraždy, cizoložství, lakota, zloba, lest, prostopášnost, závist, urážky, pýcha, nerozumnost. Všechno to zlé vychází z nitra a člověka poskvřňuje.“ (Mk 7,1-8.14-15.21-23)

Milí přátelé, možná vám není neznámé, když budeme mluvit o přísloví, že: „zvyk je železná košile“. Když si na něco zvykneme, nemusíme už o tom ani přemýšlet a je to pro nás pohodlnější. Něco podobného by se dalo říci o rituálech, které v dnešním evangeliu tak přísně Ježíš odsuzuje. O co vlastně šlo? Šlo snad o hygienu? Nebo o to, že by Ježíš odmítl Starý zákon? Vždyť v Matoušově evangeliu můžeme číst Ježíšovu větu: „Nepomine ani jediné písmenko ani jediná čárka ze Zákona!“ Určitě tedy nešlo o kritiku Zákona, který původně nebyl proti člověku, ale pro člověka. Celá diskuze se totiž týkala jídla. Potrava je život a pochází od Boha. Hmotný pokrm, který pomíjí, je obrazem toho, který nepomíjí. Chléb, o kterém jsme mluvili v několika minulých nedělích je znamením samotného Boha, který se dává. Nelze ho tedy brát do nečistých rukou (v řečtině „obyčejných“). Jakmile se ale lidé spokojili pouze s dodržováním rituálů, jako je mytí rukou až po zápěstí, mytí nádob a lehátek a to bez toho, že by docházelo k vnitřnímu očišťování (to znamená vlastního srdce), stává se ze zvyku železná košile, kde pro pulzující srdce není místo. Ježíš farizeům a učitelům Zákona tedy vysvětluje, že to, co člověka od Boha vzdaluje nebo ho naopak k Bohu přibližuje, nejsou hmotné věci, ale stav jeho srdce. A jak jsme na tom my v 21. století? Jsou také nějaké hmotné věci, které nás mohou od Boha vzdalovat? (*nechte reagovat děti*) PC, mobily, filmy...? Jsou tyto věci špatné? (*nechte reagovat děti*) Tyto věci sami o sobě špatné nejsou, ale nesmí nás ovládat. Naše srdce, náš vnitřní prostor by měl být natolik dobrý a silný, že dokáže udržet svoji čistotu a nezávislost. Pak i naše slova, myšlenky a skutky budou čisté.

MINIKATECHEZE PRO STARŠÍ DĚTI

10 - 15 let, starší školní věk, 2. stupeň ZŠ 5. - 9. třída, víceletá gymnázia 1. - 4. třída

SLOVNÍ KATECHEZE S POMŮCKOU

Chcete-li zpestřit Vaše kázání pomůckou a tím zintenzivnit vjem jeho obsahu, doporučujeme použít pomůcku a využít aktivitu.

22. neděle v mezidobí cyklus B

Kolem Ježíše se shromáždili farizeové a někteří z učitelů Zákona, kteří přišli z Jeruzaléma. Všimli si, že někteří z jeho učedníků jedí rukama obřadně nečistýma, to je neumytýma. Farizeové totiž a všichni židé se drží podání předků a nejedí, dokud si pečlivě neumyjí ruce; po návratu z trhu nejedí, dokud se celí neopláchnou; a je mnoho jiného, co přejali a čeho se drží: omývání pohárů, džbánů, měděných nádob a lehátek. Proto se ho farizeové a učitelé Zákona ptali: „Proč se tvoji učedníci nechovají podle podání předků, ale jedí obřadně nečistýma rukama?“ Odpověděl jim: „Pokrytci! Dobře to o vás předpověděl Izaiáš, jak je psáno: ‘Tento lid mě uctívá rty, ale jejich srdce je daleko ode mě. Nadarmo mě však uctívají, když učí naukám, které jsou lidskými ustanoveními.’ Opustili jste přikázání Boží a držíte se podání lidského.“ Ježíš zase k sobě přivolal zástup a řekl jim: „Slyšte mě, všichni, a pochopte! Člověka nemůže poskvřít nic, co do něho vchází zvenčí, ale co vychází z člověka, to ho poskvřňuje. Z nitra totiž, ze srdce lidí, vycházejí špatné myšlenky, smilství, krádeže, vraždy, cizoložství, lakota, zloba, lest, prostopášnost, závist, urážky, pýcha, nerozumnost. Všechno to zlé vychází z nitra a člověka poskvřňuje.“ (Mk 7,1-8.14-15.21-23)

Pomůcky: Kartička vystřižená pro každého

Milí přátelé, možná vám není neznámé, když budeme mluvit o přísloví, že: „zvyk je železná košile“. Když si na něco zvykneme, nemusíme už o tom ani přemýšlet a je to pro nás pohodlnější. Něco podobného by se dalo říci o rituálech, které v dnešním evangeliu tak přísně Ježíš odsuzuje. O co vlastně šlo? Šlo snad o hygienu? Nebo o to, že by Ježíš odmítl Starý zákon? Vždyť v Matoušově evangeliu můžeme číst Ježíšovu větu: „Nepomine ani jediné písmenko ani jediná čárka ze Zákona!“ Určitě tedy nešlo o kritiku Zákona, který původně nebyl proti člověku, ale pro člověka. Celá diskuze se totiž týkala jídla. Potrava je život a pochází od Boha. Hmotný pokrm, který pomíjí, je obrazem toho, který nepomíjí. Chléb, o kterém jsme mluvili v několika minulých nedělích je znamením samotného Boha, který se dává. Nelze ho tedy brát do nečistých rukou (v řečtině „obyčejných“). Jakmile se ale lidé spokojili pouze s dodržováním rituálů, jako je mytí rukou až po zápěstí, mytí nádob a lehátek a to bez toho, že by docházelo k vnitřnímu očišťování (to znamená vlastního srdce), stává se ze zvyku železná košile, kde pro pulzující srdce není místo. Ježíš farizeům a učitelům Zákona tedy vysvětluje, že to, co člověka od Boha vzdaluje nebo ho naopak k Bohu přibližuje, nejsou hmotné věci, ale stav jeho srdce. A jak jsme na tom my v 21. století? Jsou také nějaké hmotné věci, které nás mohou od Boha vzdalovat? (*nechte reagovat děti*) PC, mobily, filmy...? Jsou tyto věci špatné? (*nechte reagovat děti*) Tyto věci sami o sobě špatné nejsou, ale nesmí nás ovládat. Naše srdce, náš vnitřní prostor by měl být natolik dobrý a silný, že dokáže udržet svoji čistotu a nezávislost. Pak i naše slova, myšlenky a skutky budou čisté, jak o tom psal už sv. Augustin (*rozdejte dětem kartičky*).